

HOMILIE EERSTE ZONDAG VAN DE ADVENT C ZA 1 / ZO 2 DECEMBER 2018

"Ben je daarvoor naar de kerk gekomen om een evangelie te horen, dat ons eerder bang maakt dan dat het ons bemoedigt?" hebt u zich bij het voorlezen afgevraagd. In oude tijden kon de predikant bij dit evangelie wel eens uit de bocht vliegen met een donderpreek. Maar aan bangmakerij hebben wij tegenwoordig geen boodschap. Juist op het ogenblik, dat de feestelijke decembermaand is begonnen en de straten in het licht baden en de mensen hun sinterklaasinkopen doen, dan willen we geen boodschap van onheil horen. Het is echter de vraag, of we Jezus goed verstaan, als we Hem van bangmakerij betichten. Jezus weet goed, dat Hij met bangmakerij geen geloof kan wekken en uitdragen en zeker geen kerk kan opbouwen. Mensen willen iets meenemen vanuit de kerk: een bemoediging, een hand in de rug, een weg die gewezen wordt. Juist in het ingewikkelde leven van deze jachtige tijd hebben mensen daar behoefte aan.

Dus: Jezus heeft ons niet bang willen maken. Eigenlijk moeten we Jezus ook zien als kind van zijn tijd. Hij kende de verhalen aan het begin van de Bijbel waarin mensen zich een voorstelling maken, hoe God de wereld schiep. In zes dagen kwam de schepping tot stand. En telkens horen we: "En God zag dat het goed was." Maar deze mensen hebben zich ook een voorstelling gemaakt, hoe de schepping ten einde zou kunnen lopen. Ze gebruiken de beelden die het tegendeel van opbouw zijn, het tegendeel van nieuw leven en van bloemen en planten en 'dat het goed was'. Het einde wordt dan voorgesteld als afbraak, aftakeling maar Jezus voegt eraan toe, dat deze afbraak tegelijkertijd de opmaat is naar een nieuwe tijd. We lezen: "Wanneer zich dit alles begint te voltrekken, richt u dan op en heft uw hoofden omhoog, want uw verlossing komt nabij."

Eigenlijk kondigt Jezus vandaag deze nieuwe tijd aan. In de beeldspraak van zijn eigen tijd, van bliksem en donder en natuurgeweld, geeft hij weer, dat de oude schepping ten einde is en er de nieuwe tijd gaat aanbreken. Jezus wil ons juist hoopvol maken. Wel vraagt Hij ons om waakzaam te zijn: "Zorgt er voor dat uw geest niet afgestompt raakt door een roes van dronkenschap en de zorgen van het leven.... Blijft te allen tijde waakzaam en bidt". Tot drie maal toe zegt Jezus dat we waakzaam moeten zijn. Maar, zo vragen we ons af, hoe kunnen we dan in het razende ritme van het moderne leven waakzaam zijn en bidden? We kunnen toch niet als kluizenaar gaan leven?

Maar // waakzaamheid hoort bij het leven. Ook in het dagelijkse leven worden we regelmatig opgeroepen om waakzaamheid te betrachten. Onze binnensteden zijn zelfs volgehangen met camera's, die de gangen nagaan van elke passant. We worden bewaakt. Menige onverlaat is herkend op camerabeelden en door de mand gevallen. Deze waakzaamheid komt echter voort uit achterdocht. Niemand is nog te vertrouwen. Laten we dus met deze onbetrouwbaarheid rekening houden en de mensen op hun schreden volgen.

Maar de evangelische waakzaamheid heeft niet te maken met dat wantrouwen van de ander. De waakzaamheid waar Jezus over spreekt is een mentaliteit van attent zijn voor elkaar, van fijngevoeligheid, van oprechtheid. Deze fijngevoeligheid is er, als je jezelf erop betrapt, dat je niet aandachtig naar iemand luistert. Ze maakt je attent erop, dat je slordig of gehaast bent in de contacten met elkaar. In ons menselijk verkeer dient fijngevoeligheid en attent-zijn een grote rol te spelen: Fijngevoeligheid doet ons aanvoelen wat de ander bezig houdt. Wij willen ons in de ander verplaatsen en ook moeilijke kwesties bespreekbaar maken. Werken we aan oplossingen?

//Wanneer we iemand liefhebben, is ons hart altijd waakzaam. Het is eigen

aan de liefde om te waken. We verlangen elkaar te ontmoeten. De ander heeft een plek in je leven gekregen en hoort erbij. De waakzaamheid wijst ons de weg van de liefde. Die waakzaamheid is nodig, omdat het menselijke leven geen nattevingerwerk is. Op de keuzemomenten kiest men zo vaak voor de gemakkelijkste weg, voor eigen voordeel en plezier. Jezus zegt daarom: **"Zorgt, dat Gij niet afgestompt raakt door een roes van dronkenschap en zorgen van het leven."** Weest waakzaam. "Denk ook eens na over jezelf," is Jezus' boodschap.

Het is advent. Advent betekent: 'komst'. Het evangelie spreekt erover, want de Heer heeft gezegd, dat Hij zal wederkeren. Misschien staan wij teveel stil bij de komst van de Heer als kind in de stal van Bethlehem 2000 jaar geleden. Daarvoor mogen wij natuurlijk dankbaar zijn, maar als wij nú advent vieren, dan stelt zich de vraag: "Wat betekent dat nú voor mij." Het is niet slechts een herinnering, maar actualiteit. Advent gebeurt namelijk altijd weer, waar een gelovige de Heer welkom heet in zijn leven en de waakzaamheid van de liefde beleeft. Immers nu wil de Heer in ons leven komen. Hij herhaalt zijn gebaar van liefde voor ieder van ons nu, zoals Hij eens op aarde is gekomen en het joodse volk tegemoet getreden is met zijn blijde Boodschap van liefde, vergeving, en verzoening.